

ภาคผนวก ข

DÉCLARATION DES DROITS DE L'HOMME ET DU CITOYEN DU 26 AOÛT 1789

คำประกาศแห่งสิทธิมนุษยชนและพลเมือง ลงวันที่ 26 สิงหาคม ค.ศ. 1789

Les Représentants du peuple français, constitués en Assemblée nationale, considérant que l'ignorance, l'oubli ou le mépris des droits de l'homme sont les seules causes des malheurs publics et de la corruption des gouvernements, ont résolu d'exposer, dans une déclaration solennelle, les droits naturels, inaliénables et sacrés de l'homme, afin que cette déclaration, constamment présente à tous les membres du corps social, leur rappelle sans cesse leurs droits et leurs devoirs ; afin que leurs actes du pouvoir législatif, et ceux du pouvoir exécutif, pouvant être à chaque instant comparés avec le but de toute institution politique, en soient plus respectés ; afin que les réclamations des citoyens, fondées désormais sur des principes simples et incontestables, tournent toujours au maintien de la Constitution et au bonheur de tous.

บรรดาผู้แทนของประชาชนชาวฝรั่งเศส ซึ่งได้จัดตั้งเป็นสมัชชาแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่า การเพิกเฉย การละเลย หรือการเหยียดหยามต่อสิทธิมนุษยชน ถือเป็นเหตุเฉพาะของความหายนะแห่งสาธารณชนและเป็นเหตุเฉพาะแห่งการทุจริตฉ้อโกงของการปกครอง ซึ่งจะแก้ไขเยียวยาได้ด้วยการเสนอคำประกาศที่ยึดมั่นต่อสิทธิตามธรรมชาติ อันไม่อาจลบล้างได้ และมีความศักดิ์สิทธิ์แห่งมนุษยชน เพื่อว่าคำประกาศนี้จะได้แสดงอยู่อย่างต่อเนื่องต่อสมาชิกทั้งหลายในหมู่มวลสังคมน โดยยื่นเตือนต่อสมาชิกทั้งหลายมิให้หยุดยั้งสิทธิและหน้าที่ของสมาชิกทั้งหลาย เพื่อการกระทำของสมาชิกทั้งหลายในด้านอำนาจนิติบัญญัติ และการกระทำของสมาชิกทั้งหลายในด้านอำนาจบริหาร ซึ่งสามารถดำรงอยู่ในแต่ละขณะเวลาโดยได้รับการเปรียบเทียบกับความมุ่งหมายของทุกสถาบันทางการเมือง โดยเพิ่มความเคารพให้มากยิ่งขึ้น เพื่อขอเรียกร้องของพลเมืองจักได้เป็นพื้นฐานนับจากนี้ต่อไป ตามหลักการพื้นฐานและหลักการซึ่งไม่อาจโต้แย้งคัดค้านได้ โดยต้องธำรงไว้เสมอในรัฐธรรมนูญและให้มีความสุขต่อทุกคน

En conséquence, l'Assemblée nationale reconnaît et déclare, en présence et sous les auspices de l'Être Suprême, les droits suivants de l'homme et du citoyen.

โดยผลแห่งการนี้ สมัชชาแห่งชาติจึงได้รับรองและประกาศสิทธิดังต่อไปนี้ของมนุษยชนและพลเมืองตามการมีอยู่และอยู่ภายใต้การสนับสนุนความเป็นอยู่อันสูงสุด

Article premier. – Les hommes naissent et demeurent libres et égaux en droits. Les distinctions sociales ne peuvent être fondées que sur l'utilité commune.

ข้อ 1 มนุษย์มีกำเนิดและคงไว้ซึ่งเสรีภาพ รวมทั้งความเท่าเทียมกันในสิทธิ ความแตกต่างทางสังคม จะกำหนดให้มีขึ้นได้แต่เพียงในกรณีประโยชน์ร่วมกันเท่านั้น

Article 2. – Le but de toute association politique est la conservation des droits naturels et imprescriptibles de l'homme. Ces droits sont la liberté, la propriété, la sûreté, et la résistance à l'oppression.

ข้อ 2 จุดมุ่งหมายของทุกสังคมนการเมืองคือการสงวนไว้ซึ่งสิทธิตามธรรมชาติและเป็นสิทธิอันมิอาจ ถูกกลบล้างได้ของมนุษย์ สิทธิเหล่านี้คือเสรีภาพ ทรัพย์สิน ความปลอดภัย และการต่อต้านต่อการกดขี่ข่มเหง

Article 3. – Le principe de toute souveraineté réside essentiellement dans la Nation. Nul corps, nul individu ne peut exercer d'autorité qui n'en émane expressément.

ข้อ 3 หลักการแห่งอำนาจอธิปไตยใดก็ตามย่อมดำรงอยู่อย่างเป็นสาระสำคัญภายในชาติ กลุ่มบุคคล ใดหรือบุคคลใดไม่อาจใช้อำนาจซึ่งมิได้แสดงออกมาจากชาติได้

Article 4. – La liberté consiste à pouvoir faire tout ce qui ne nuit pas à autrui : ainsi, l'exercice des droits naturels de chaque homme n'a de bornes que celles qui assurent aux autres membres de la société la jouissance de ces mêmes droits. Ces bornes ne peuvent être déterminées que par la loi.

ข้อ 4 เสรีภาพประกอบด้วยอำนาจในการกระทำการใดอันไม่ก่ออันตรายต่อบุคคลอื่น ทั้งนี้ การใช้ สิทธิตามธรรมชาติของแต่ละบุคคลมีขอบเขตจำกัดแต่เพียงต้องประกันต่อสมาชิกผู้อื่นในสังคมให้มีส่วน ร่วมในสิทธิเหล่านั้นเช่นเดียวกัน ขอบเขตแห่งการจำกัดสิทธิเหล่านี้จะถูกจำกัดได้ก็แต่เพียงโดยกฎหมาย เท่านั้น

Article 5. – La loi n'a le droit de défendre que les actions nuisibles à la société. Tout ce qui n'est pas défendu par la loi ne peut être empêché, et nul ne peut être contraint à faire ce qu'elle n'ordonne pas.

ข้อ 5 กฎหมายที่ว่านี้ (การตรากฎหมายที่จำกัดสิทธิตามข้อ 4) มีสิทธิปกป้องแต่เพียงการกระทำที่ เป็นอันตรายต่อสังคมเท่านั้น การใดที่มีได้มีการบัญญัติห้ามไว้โดยกฎหมายย่อมไม่อาจถูกขัดขวางได้ และ ไม่มีผู้ใดที่จะถูกบังคับให้กระทำการใดที่กฎหมายมิได้บัญญัติห้ามไว้

Article 6. – La loi est l’expression de la volonté générale. Tous les citoyens ont droit de concourir personnellement, ou par leurs représentants à sa formation. Elle doit être la même pour tous, soit qu’elle protège, soit qu’elle punisse. Tous les citoyens étant égaux à ses yeux sont également admissibles à toutes dignités, places et emplois publics, selon leur capacité, et sans autre distinction que celle de leurs vertus et de leurs talents.

ข้อ 6 กฎหมายเป็นการแสดงเจตจำนงร่วมกัน พลเมืองทุกคนมีสิทธิที่จะร่วมในกระบวนการนิติบัญญัติโดยตนเอง หรือโดยผ่านผู้แทนของตนในการตรากฎหมายนั้น โดยกฎหมายเช่นนี้ต้องมีลักษณะเหมือนกันสำหรับทุกคนในการคุ้มครองและการลงโทษ พลเมืองทุกคนมีความเท่าเทียมกันในสายตาของตนซึ่งเป็นการยอมรับ โดยเท่าเทียมกันต่อบรรดาศักดิ์ศรี สถานะ และการทำหน้าที่สาธารณะตามความสามารถของตน โดยปราศจากความแตกต่างในเรื่องความแตกต่างของชาติตระกูลและชาติกำเนิดของตน

Article 7. – Nul homme ne peut être accusé, arrêté ou détenu que dans les cas déterminés par la loi et selon les formes qu’elle a prescrites. Ceux qui sollicitent, expédient, exécutent ou font exécuter des ordres arbitraires doivent être punis ; mais tout citoyen appelé ou saisi en vertu de la loi doit obéir à l’instant ; il se rend coupable par la résistance.

ข้อ 7 บุคคลอาจถูกกล่าวหา จับกุม หรือคุมขัง ได้แต่เพียงในกรณีที่มีบัญญัติไว้โดยกฎหมายและตามบทบัญญัติที่กฎหมายได้กำหนดไว้เท่านั้น บทบัญญัติในการฟ้องร้อง การออกหมายเรียก บังคับการ หรือบังคับตามคำตัดสินที่กำหนดให้ต้องลงโทษนั้น ทั้งนี้ พลเมืองผู้ใดที่ถูกหมายเรียกหรือฟ้องร้องภายใต้กฎหมายจะต้องปฏิบัติตามโดยทันที พลเมืองผู้นั้นจะถือว่าเป็นผู้ประพฤติดีหากขัดขวางต่อต้าน

Article 8. – La loi ne doit établir que des peines strictement et évidemment nécessaires, et nul ne peut être puni qu’en vertu d’une loi établie et promulguée antérieurement au délit, et légalement appliquée.

ข้อ 8 กฎหมายต้องกำหนดแต่เพียงโทษทางอาญาที่จำเป็นโดยเคร่งครัดและที่เห็นได้อย่างชัดเจนเท่านั้น และบุคคลจะถูกลงโทษได้แต่เพียงอาศัยอำนาจแห่งกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้และได้ประกาศขึ้นก่อนการกระทำความผิดนั้น รวมทั้งได้มีการใช้บังคับกฎหมายนั้นโดยชอบแล้ว

Article 9. – Tout homme étant présumé innocent jusqu'à ce qu'il ait été déclaré coupable, s'il est jugé indispensable de l'arrêter, toute rigueur qui ne serait pas nécessaire pour s'assurer de sa personne doit être sévèrement réprimée par la loi.

ข้อ 9 บุคคลทุกคนย่อมได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ จนกว่าจะถูกพิพากษาว่ามีความผิด หากมีการพิจารณาโดยจำเป็นต้องมีการจับกุมบุคคลใด การกระทำที่เป็นเหตุร้ายแรงใดซึ่งไม่จำเป็นที่จะให้ความคุ้มครองต่อบุคคลนั้นจักต้องเป็นเหตุอันร้ายแรงที่ได้บัญญัติห้ามไว้โดยกฎหมาย

Article 10. – Nul ne doit être inquiété pour ses opinions, même religieuses, pourvu que leur manifestation ne trouble pas l'ordre public établi par la loi.

ข้อ 10 บุคคลจักต้องไม่ถูกขัดขวางในการแสดงความคิดเห็นของตน แม้จะเป็นการแสดงความคิดเห็นในเรื่องศาสนาก็ตาม หากว่าการแสดงความคิดเห็นของบุคคลนั้นมิได้เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยตามที่บัญญัติไว้โดยกฎหมาย

Article 11. – La libre communication des pensées et des opinions est un des droits les plus précieux de l'homme ; tout citoyen peut donc parler, écrire, imprimer librement, sauf à répondre de l'abus de cette liberté dans les cas déterminés par la loi.

ข้อ 11 เสรีภาพในการติดต่อสื่อสารทางความคิดและความคิดเห็นเป็นสิทธิอันมีค่ายิ่งของมนุษยชน ซึ่งพลเมืองทุกคนย่อมสามารถแสดงการพูด แสดงการเขียน แสดงการพิมพ์ได้อย่างเสรี เว้นแต่จะเป็นการแสดงในทางที่ฝ่าฝืนต่อเสรีภาพนี้ตามกรณีที่ได้บัญญัติไว้โดยกฎหมาย

Article 12. – La garantie des droits de l'homme et du citoyen nécessite une force publique ; cette force est donc instituée pour l'avantage de tous, et non pour l'utilité particulière de ceux auxquels elle est confiée.

ข้อ 12 การประกันสิทธิแห่งมนุษยชนและพลเมืองจำเป็นต้องมีผลบังคับในทางสาธารณะ โดยผลบังคับนี้ต้องกำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์สำหรับทุกคน และต้องไม่เป็นประโยชน์โดยเฉพาะรายแห่งสิทธิที่การประกันนั้นได้มอบหมายไว้

Article 13. – Pour l'entretien de la force publique, et pour les dépenses d'administration, une contribution commune est indispensable ; elle doit être également répartie entre tous les citoyens, en raison de leurs facultés.

ข้อ 13 สำหรับการรักษาไว้ซึ่งผลบังคับในทางสาธารณะและสำหรับรายจ่ายของการบริหารปกครอง การจัดเก็บภาษีในส่วนรวมเป็นความจำเป็น โดยจะต้องมีแบ่งการกระจายอย่างเท่าเทียมกันในระหว่าง พลเมืองทุกคน ตามเหตุผลแห่งความสามารถของพลเมือง

Article 14. – Tous les citoyens ont le droit de constater, par eux-mêmes ou par leurs représentants, la nécessité de la contribution publique, de la consentir librement, d'en suivre l'emploi, et d'en déterminer la quotité, l'assiette, le recouvrement et la durée.

ข้อ 14 พลเมืองทุกคนมีสิทธิกำหนดโดยตนเองหรือโดยผ่านผู้แทนของตนต่อความจำเป็นในการ จัดเก็บภาษีของรัฐบาล โดยแสดงความยินยอมอย่างเป็นทางการเป็นอิสระ ตามสถานะของการทำมาหาได้ (สถานะแห่ง การทำงาน) และตามกำหนดในสัดส่วน การประเมิน การจัดเก็บ และระยะเวลา

Article 15. – La société a le droit de demander compte à tout agent public de son administration.

ข้อ 15 ประชาคมมีสิทธิร้องขอคำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่สาธารณะคนใดคนหนึ่งของฝ่ายปกครองแห่ง ประชาคมนั้น

Article 16. – Toute société dans laquelle la garantie des droits n'est pas assurée ni la séparation des pouvoirs déterminée, n'a point de Constitution.

ข้อ 16 ประชาคมใดที่การประกันแห่งสิทธิไม่ได้รับการรับรอง รวมทั้งไม่มีการแบ่งแยกอำนาจ ตามที่กำหนดไว้ ประชาคมนั้นหากรัฐธรรมนูญไม่

Article 17. – La propriété étant un droit inviolable et sacré, nul ne peut en être privé, si ce n'est lorsque la nécessité publique, légalement constatée, l'exige évidemment, et sous la condition d'une juste et préalable indemnité.

ข้อ 17 ทรัพย์สินเป็นสิทธิซึ่งไม่อาจถูกละเมิดได้และมีความศักดิ์สิทธิ์ บุคคลไม่อาจถูกตัดสิทธิใน ทรัพย์สินได้ ถ้าหากมิได้เป็นความจำเป็นแห่งสาธารณชนซึ่งมีการบัญญัติไว้โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยมีการ กำหนดอย่างชัดเจน และภายใต้เงื่อนไขของความเป็นธรรม รวมทั้งต้องได้รับค่าทดแทนก่อน